
ÖTÜKEN

OTAĞ VE YAZGI

Fatih Akça

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1418
EDEBÎ ESERLER: 737

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 16267

ISBN: 978-605-155-822-6

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Göktürk Ömer Çakır

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Dizgi-Tertip: Ötüken

Kapak Baskısı: Karakış Basım

Baskı: İmak Ofset Basım Yayın San. ve Tic. Ltd. Şti.
Sertifika Numarası: 12531 Tel: (0212) 444 62 18

İstanbul- 2019

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

FATİH AKÇA; 4 Ocak 1984 Afyon Emirdağ doğumlu. 1990 senesinden beri Denizli'de ikamet ediyor. Ticaret lisesi mezunu ve özel bir şirkette çalışmakta olan Akça, evli ve bir kız çocuğu babasıdır. Şiirleri, Akatalpa, Akköy, Mühür, Şiirden, Sincan İstasyonu, Varlık vb. dergilerde yayımlandı.

Yayımlanmış kitapları

Güller ve Atlar (2014), Taşlar ve Avlular (2015), Kış ve Sapa (2017).

Taşlar ve Avlular adlı şiir kitabıyla, 2015 Ali Rıza Ertan Şiir Ödülü'nü kazanmıştır.

İçindekiler

OTAĞ

ilk yürüyenlerin haritası 13
başlayan göçten bir adım daha ilerisi 15
bir atlının doğumu 17
çiçek biçimli otağ 19
kanla beslenen çiçek 21
bir sırtın var altaylara benzeyen 23
moğol lekesi 25
evin kaderini değiştiren kösler 27
bir uyur 29
khun yazıtı 32
kargış 34
eflak 35
sevgilim bana hun de 37

YAZIT

doğu yüzü 41
batı yüzü 43
güney yüzü 45
kuzey yüzü 47

Zincirin ilk halkası Aprın Çor Tigin'e

OTAĞ

ilk yürüyenlerin haritası

hep aynı görüntülerden geçtim
dağ, gök, toprak ve otağ
üveylik bir ayak benimkisi
biraz yola biraz kendine epriyen

gök demiştik hepimiz birden
gök diyerek rahatlamıştık
demirin sırrına erişip dağı eriterek
gök demiştik bozkırda başka ne denir
birbirimizin yüzüne bakarken
hangi kelime kavrayıp silkelerdi bizi
titreyip döndük birbirimize
adriyatik'te oğuz akdeniz'de bir fatih

hep aynı görüntüler geçti benden
"kanım su gibi aktı, kemiğim dağ gibi yığıldı"
bir dilim portakal
kam anamdan emdiğim dil, od!
dinledim hikâyelerimi başkalarından

burada duruyor ıslıkla çizilen haritalarım / rüzgâr artık çölü geçebilir / atların kemiklerini kim gömecek bu çağa kam! / taşları düşün ve fısılda / bir ağaçla başladı her şey / ruhunu ayıkla, dön kendine / kadim girdap, türlü dehliz / ellerini ayaklandır

yürü demişti içimdeki ses, buna uydum
yedi
dokuz
oğuz

kam ateşin çekirdeğidir / elbisesinde dokuz bebek / dokuz dağ / dokuz çıngırak / dokuz alem / ötekinin yüzünü görmek / göğün uçurumuna inanıyorum / ve yerin ehline / ant! / kam ateşin çekirdeğidir / buğulu bir tören / şifa ve mukaddes / yalnızca kemiklerin bildiği şarkılar, yalnızca ilk! / dil ondan geldi / zemheri ve ayaz / hazan ve çöl sıcağı / gece ve gündüz / tam ortasında ben / gökten ışık içinde inen anne / göldeki ağaç kovuğundan çıkan anne / dağ, deniz, gök, gün, ay, yıldız / onlarla yürüdüm / beni karabalgasun'da eski bir handa beklediler / beni ordubalık, koşoykurgan ve başka yerlerde de beklediler / ateşe baktılar / göğe baktılar / taşa dizdiler / başka türlü resim vurdular / ipek ve baharat yüklü kervanlar geçti / beklediler / yağız atlar doğup öldü / beklediler / bir dudağı yerde bir dudağı gökte zaman devi geçti önlerinden / beklediler / dağıla dağıla beklediler / ilk şarkılarını çocuklarının kulaklarına akıtarak / beklediler / eşiklerde atların ruhu olduğunu bilerek / beklediler / gitmedim / yürümek ve atlas sürdü böylece / kam ateşin çekirdeğidir / kavmim kendi kavının havarisi / ünlesin şimdi / şayan dağlarında uçan kuş / ünlesin adımı / adriyatik'te oğuz akdeniz'de bir fatih

başlayan göçten bir adım daha ilerisi

bozkırı ısırıp bölüştük, serin suları da
ağzımız birbirine değince
simsiyah bir geceyi atlatırdı çocuklar
bir kuş yırtıp uçardı ölümün avucunu

insan eşyanın bittiği yerden başlar kendine
bir çiçek açar ummaların korkutamadığı
bir çiçek yüzünde
taşların dikenlerin göçebelerin yurdunda
uzağında savaşların telaşların mücevherlerin
ama yakın aşka ve toprağına

bin yıl geçti sevgilim çadırımızı anımsa
ormanlarımızın serinliğini ve dehşetle
silkelendiğini göğsümüzün
ürken ve arayan bir saplantıdan
kısırlaştı ellerimiz buğdaylar doğmuyor
tükendi dün ağzımda dolaşan ceylanlar
avcısı olduk çağın topladık ve yığdık
kemikleri üzerine geçmişimizin

bin yıl geçti seni yeniden buldum
dün bir kam kesiyordu göbek bağını
bugün bir kundak, bir orta yaş bir tiksinti
boğazıma takılıp kalan nefesin boğduğu
yaşamak akrebi
geçti göçebeler gelmeyecekler artık geri
masallarını sonsuzluğa bırakıp yüklendiler
son doğan çocuklarını bu izler bu balballar

cesur çiçeklere benzeyen yüzümüzü unutma
bana göç, yeniden başlat her şeyimi